

**HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN
HOOGFEEST TENHEMELOPNEMING VAN MARIA**

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Hoogmis, 15 augustus 2012, 10u30**

Broeders en zusters,

De Olympische spelen in Londen zijn pas afgelopen. Ruim twee weken lang zagen we op tv superatleten hun kans wagen. Eén voor één gespieerde en goed getrainde sportlui die het tegen elkaar opnemen. Je hoort ze vaak kreunen of zuchten tot op het tv-scherm. Op de tribune zitten hun familie en vrienden, hun kinderen of partner. Zij zien er nog zenuwachtiger uit dan hun vedette. De andere supporters staan of zitten naarstig te zwaaien met een nationale vlag. Er moet al eens iemand opgeven die zijn voet verzwikt en al hinkend naar de bank terugkeert. En dan komt het plechtige moment waarop drie atleten het kleine trapje mogen bestijgen: voor goud, zilver of brons. De anderen keren met een handdoek in de hals terug naar de kleedkamers en de douche, terug naar huis.

Vandaag vieren wij het feest van de Tenhemelopneming van Maria. Het is een feest van en voor gelovigen. Met heel de Kerk kijken we naar Maria en wij verheugen ons om haar. Zij mag nu al delen in de heerlijkheid en de vreugde die Jezus voor ons heeft bereid. Haar tranen zijn gewist. Haar verdriet is geleden. Jezus heeft haar getooid met het nieuwe kledingstuk van de verrijzenis. Zij is bij Hem en deelt in de glans van zijn heerlijkheid, als eerste van alle gelovigen.

Mogen we zeggen dat Maria Olympisch goud behaald heeft? Er zijn inderdaad een aantal gelijkenissen. Maria heeft geen gemakkelijk parcours afgelegd. Haar weg met Jezus was een weg met hindernissen. Ze heeft er vaak alleen voor gestaan, met haar zorgen en met haar vragen. Van 'moeder' is zij opnieuw 'leerlinge' geworden: een leerlinge in de navolging van haar Zoon. Zij heeft alle fysieke en morele kracht

moeten aanspreken, die ze in zich droeg. Heel haar leven stond afgestemd op één test: trouw blijven aan Jezus en aan zijn zending. Als je alles samen legt, zeg je: wie doet het haar na? Dat is Olympisch goud waard.

En toch is Olympisch goud niet iets waarmee Maria goed zou staan. Het verschil tussen haar en de Olympische kampioenen is groot. Om te beginnen heeft Maria nooit voor haar eigen overwinning gelopen of gestreden. Zij heeft 'ja' gezegd op de vraag om moeder van Gods Zoon te worden. Zij heeft geleefd voor Jezus en is met Hem tot het einde meegegaan. Zijn kruisdood was haar grootste verdriet. Zijn verrijzenis was haar grootste vreugde. De heerlijkheid waarin zij nu deelt, is niet haar eigen heerlijkheid. Het is de heerlijkheid van haar Zoon, waarin zij als moeder mag delen. Hij is als de zon, zij als de maan, zegt het boek van de Apocalyps. Zo is het ook voor ons. Wij gaan niet voor onze eigen overwinning. Ons verlangen is dat wij, zoals Maria, eens volop zullen delen in de heerlijkheid die Jezus voor ons heeft bereid.

Wat het feest van vandaag ook onderscheidt van Olympisch goud, is de vergankelijkheid die aan elke medaille kleeft. Een Olympische overwinning is zeker niet niets. Wie Olympisch goud wint, wordt meteen een nationale held. Wanneer je een wereldrecord kan breken heb je de sportieve grenzen van heel de mensheid verlegd. Ik zou het niet kunnen! En toch is de betekenis van deze overwinningen beperkt. Geen enkele atleet kan zijn of haar levensgeluk bouwen op de punt van een Olympische medaille. Wie weet nog wie twintig jaar geleden goud won in het kogelstoten? Bestaat er een overwinning die niet voorbijgaat? Bestaat er een geluk dat blijvend is? Met die vraag heeft het feest van Maria Tenhemelopneming te maken. Vandaag zegt de liturgie: 'hou die hoop maar vast'! De hoop op een geluk dat de vluchtigheid van het moment te boven gaat. In dat geluk is Maria thuisgekomen en daar wacht zij ons op.

Ten slotte zie ik nog een derde belangrijk verschil. Op het einde van de rit mogen drie atleten op het trapje: voor goud, zilver of brons. Alle andere atleten verdwijnen meteen uit het beeld. Ofwel ben je bij de top drie, ofwel mag je meteen je valies maken en naar huis terugkeren. Zoals de Belgische marathonzwemmer die sinds 2008 zes uur per dag, zes dagen per week heeft getraind, in totaal 17.000 km zwemmen, en

nu als 16^e eindigt. Zijn reactie: vier jaar werken voor niets! Alleen de top blijft staan, de rest telt niet meer mee. Als er iets is waarin het feest van vandaag niet gelijk is op de Olympische Spelen, dan toch wel dat. Maria is geen kampioene, zij is onze Moeder. De anderen of de minderen moeten voor haar niet verdwijnen. Integendeel. In het Magnificat zong Maria: *“Heersers ontnemen Hij hun troon, maar Hij verheft de geringen. Die hongerigen overlaadt Hij met gaven, en rijken zendt Hij heen met lege handen. (Lc. 1, 52-53)”* De wereld waarin Maria troont als koningin is een omgekeerde wereld. Het is geen rijk van winnaars, maar een rijk van broze, behoeftige en vervolgte mensen, die hun hoop stellen op God en zijn barmhartigheid. Het feest van de Tenhemelopneming van Maria is een feest van hoop voor velen: omdat God niet telt met kampioenen, maar met gewone mensen. Omdat God het zo doet, is er hoop voor u en voor mij. Dat mogen we vandaag vieren, zonder medailles van goud, zilver of brons. Maar wel met Maria vandaag als eregaste.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen